

Persicaria amplexicaulis ‘Fascination’

120 | zachtroze | juli – sept. | ○ ●

Een delicate kleur, het is geen zalmroze en geen lilaroze. Zacht in ieder geval. Sterk vertakkende aartjes die overa tussen passen. Vroegbloeiend, een van de eerste. Van Chris Ghyselen.

Persicaria amplexicaulis ‘Fat Domino’

160 | donkerrood | juli – sept. | ○ ●

Opnieuw een cv. van Chris Ghyselen, ditmaal met enorm dikke aren, die als reuzestaarten al van verre zichtbaar zijn. Een hoge vorm; meer dan anderhalve meter, van boven weinig blad. Combineer met stevige burens of door wat steunen. Patent.

Persicaria amplexicaulis ‘Lage vorm’

100 | koraalrood | juli – okt. | ○ ●

heel gedrongen bossen van donkergroen blad waartussen veel koraalrode aartjes. Goed doorbloeidend en na een paar jaar zo’n meter hoog. Voor wie weinig ruimte heeft een aanrader. Een bruikbare selectie van Hans Kramer.

Persicaria amplexicaulis ‘Pink Elephant’

40 | lichtroze | juli – okt. | ○ ●

Is een vreemd eendje in de bijt. Roze naar beneden hangende en weer opgerichte kleine slurfjes van aartjes. Heel laag, compact en netjes groeiend! Van de andere zet je er een stuk of drie per vierkante meter, van deze toch minstens het dubbele! Die matige groei kracht opent perspectief. Combineer die vrolijke slurfjes naar hartelust met andere bescheiden borderplanten: Zonnehoedjes, lage grasjes donkere Sedums of ook heel erg mooi met Aster ‘Prince’. Van Chris Ghyselen. Patent.

Persicaria amplexicaulis ‘Red Baron’

90 | bloedrood | juli – okt. | ○ ●

Vroeg- en onder gunstige omstandigheden bloeiend tot de vorst met bloedrode aren. Opgaande plant, niet stotrend omvallend. Een acht plus. Nogmaals van Chris Ghyselen.

Persicaria amplexicaulis ‘Rosea’

150 | zalmroze | juli – okt. | ○ ●

Een roze klassieker, die naar volle tevredenheid, jaar na jaar haar plicht vervult. Let wel, zalmroze is een kleur die je beter niet naast lila of lilaroze bloemen kunt gebruiken. Dat vloekt. Een buffer van donker blad, zoals dat van Aster ‘Lady in Black’, of Eupatorium ‘Chocolate’ (jawel daar is tie weer) en je zit weer safe. Prachtig ook met Sanguisorba ‘CDC’ in de buurt.

Persicaria amplexicaulis ‘September Spires’

140 | lila | juli – nov. | ○ ●

Springt qua kleur er op het eerste gezicht niet uit, maar vergis u niet! Als de nachten vochtiger en kouder worden, dan komt er toch een prachtige tint lila tevoor-

schijn! We hebben drie groepen in onze grote ronde border en in juni is het grove, lichtgroene en omhoog wijzende blad al prachtig zonder bloemen. Deze groeit enthousiaster dan we zouden willen en moet wat geremd of gesteund worden. Een beer van een gras, zoals Pennisetum ‘Japonicum’ ervoor zetten kan ook. De beloning: bloemen tot zowat eind november.

Persicaria amplexicaulis ‘Summer Dance’

120 | framboosroze | ○ ●

Framboosroze is een bescheiden kleur die overal tussen past. Ook groeit de plant bescheiden en die twee eigenschappen samen, maken het tot een all-rounder. Stevig werk van Piet Oudolf.

Persicaria virginiana [filiformis]

80 | donkerrood | aug. – sept. | ○ ●

Opvallend lichtgroen, bijna gifgroen blad, getekend met donkere vlekken. Kan nog net, vinden we. Die andere, ‘Painters Palette’, met ook nog witte vlekken erbij, kan dus niet. Net als zo’n geelbladige Tradescantia trouwens. Wie verzint zoiets? Maar “ieder zijn pijp en zijn toeback”, om mijn Belgische buurman maar eens te citeren. Ragfijne vuurrode aartjes in het najaar en tegen die tijd is dat gifgroen bronsgroen geworden. Sterk, heel sterk, maar wel uitzaaierend. Hier vreten de muizen al dat zaad blijkbaar op. Aardig droogtebestendig. Erg mooi als bladplant tussen grassen.

Persicaria virginiana ‘Comptons Form’

100 | rood | okt. | ○ ●

Een forse, doch niet woekerende cv met donkere stengels, olifkleurig, roodgenerfd blad waarin kastanjebruine vlekken. Ondanks al die kleurnuances, een stemmige, ingetogen bladplant met een neutraal uitzicht. Op het eind van de herfst, de ragfijne rode aren, gelukkig (of juist niet) komt er geen vruchtbaar zaad meer aan. Deze neutrale bladplant kan werkelijk overal tussen. Schaars.

Persicaria polymorphum

200 | creme | mei – aug. | ○ ●

Is een reusachtige Persicaria, maar hoort toch in elke border waar voldoende ruimte is. Waarom? Wat dacht u van een bloeiperiode van ruim vier maanden! Grote vertakte pluimen met ontelbare, kleine bloemetjes. Boterkleurig in aanvang en als de zomer begint te slijten, komt er een roodachtige waas over. Doet het ook op plekken waar andere staan te kwarren en te kwijnen: onder bomen bijv. of onder een overmaatse bamboe, zoals hier en droog dat het daar is! Wauw. Eruit met die lelijke takkenbos van een jasmijn of sering, die drie weken bloeien. Neem deze, dan ga je erop vooruit! Hevige regen doen de takken niet breken of omvallen, maar wel uitbuigen Een niet te dun touwtje (anders snijdt het) rond de plant, netjes onder het blad natuurlijk, en probleem opgelost. Mooi met Leycesteria, Helianthus, Miscanthus, of andere dikkerds.

Phlomis - Brandkruid

Phlomis russeliana

70 | goudgeel | juni juli | ○ -halfsch

Ja maar... die bloeit geel! Hoe vaak we dat te horen krijgen! Nou, die zachtgele reuzelipbloemen, die zo mooi in kransen rond de stengels staan geven, vallen absoluut niet uit de toon. Ook met het blad kun je wat: grijs, wollig en zeer geschikt om wat grotere plekken lekker te bedekken, met oog op minder tuinonderhoud. Ook uitgebloeid staat deze plant zijn mannetje. Heel de zomer, herfst en winter blijven de bruine kransen als etages rond de stengel zitten en geven structuur als de rest redeloos ineengezakt is. Zo zie je dat je een plant niet enkel op bloemkleur moet beoordelen En als je toch niet van geel houdt, och het is maar voor een week of vier.

Phlomis tuberosa ‘Amazone’

120 | lila | juni | ○

Een slanke den, maar wel een stevige. Ook bij deze die typerende grote lipbloemen, die etagewijs als een krans om de dunne stengels geschoven lijken te zijn. Deze gaat in de hoogte, zeker niet in de breedte, sterker nog, deze aristocratische plant groeit tergend langzaam uit. Toepassen tussen lagere planten, omdat het meeste blad laag zit en anders gaat het logischerwijs fout en is je mooie Phlomis zomaar foetsie. Door de diepreikende wortels met knollen eraan (tuberosa) nauwelijks te scheuren. Niet doen ook, laat maar een jaar of tien staan. Prachtig winterbeeld.

Phlox - Vlambloem, Flox

In een vorig leven, waarin ik als bloemist de kost verdiende, behoorde het uitpakken van een bos Phloxen tot de zeldzaam leuke werkjes. Vooral in de winter, als het buiten kil en nat was. Bloeiende Phloxen, zo voor je neus, uit een ver en warm land. Stijf van de pesticiden weliswaar, maar dat kon de pret niet drukken. Je rolde ze uit het papier en deed de ogen dicht; even aan de bloemen ruiken en je waande je buiten. Je ‘proefde’ de zomerse zon die onze huid zo aangenaam kan verwarmen en je waande je even te midden in een zomerse lusthof. Even niet in die muffe binderij, maar tussen dwarrelende vlinders en zoemende insecten, omringd met zomerse parfums. Nu nog steeds is er geen enkele bloem die ons meer aan de zomer doet denken dan de zoete Phlox. In volle bloei staan de meeste ook als het hoogzomer is, de mooie weken rond de langste dagen, de tijd waarin je denkt dat de zomer eeuwig blijft duren. Onmisbaar zijn de kleurrijke, Bourgondische pluimen van de Phloxen voor de border. En wat is er daar in te kiezen! Zuiver wit, een zweempje kleur of blauw, paars of zelfs hard magenta? Zegt u het maar. Duizenden zijn er en ook wij krijgen er meer en meer. Teveel zelfs om ze allemaal elk jaar te kweken en daarom wisselen we zo nu en dan eens